

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 17CoPr/1/2016  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815212999  
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815212999.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: W. S., s.r.o., so sídlom E. cesta XXXX/XX, Z., IČO: 36 350 401 proti odporkyni: X. Z. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. X/X, Z., zast. JUDr. W. D., advokátkou so sídlom K. tr. XX, E., o zaplatenie 1.514,29 eur istiny a prísl., na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 09. novembra 2015 č. k. 15Cpr/3/2015, takto

### rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania potvrdzuje.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporkyni náhradu trov odvolacieho konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia vo výške 16,69 eur na účet právnej zástupkyne JUDr. W. D. do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

### odôvodnenie:

Okresný súd zastavil konanie vo veci. Nariadil vrátenie súdneho poplatku z návrhu vo výške 83,80 eur a uložil navrhovateľovi povinnosť, aby zaplatil odporkyni náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia vo výške 159,52 eur na účet jej právnej zástupkyne, do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Svoje rozhodnutie odôvodnil konštatovaním, že písomným podaním doručeným súdu dňa 03.11.2015 navrhovateľ oznámil, že návrh o zaplatenie sumy 1.514,29 eur istiny a prísl. berie v celom rozsahu späť a žiada konanie zastaviť. Citoval ust. § 96 ods. 1 prvá a druhá veta O.s.p., podľa ktorého navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ďalej uviedol, že dispozícia s návrhom patrí medzi základné procesné oprávnenia navrhovateľa. Navrhovateľ tak účinne zobral späť návrh v celom rozsahu, a preto súd konanie zastavil. Nariadil vrátenie súdneho poplatku podľa § 11 ods. 3 veta prvá a ods. 4 Zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Odporkyni priznal náhradu trov konania s odkazom na ust. § 146 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Vyslovil názor, že v prípade zastavenia konania vo všeobecnosti platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Z tejto všeobecnej zásady existujú dve výnimky. Prvou výnimkou je, že ak niektorý z účastníkov zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, je povinný nahradiť jeho trovy. Zavinenie môže existovať ako na strane navrhovateľa, tak aj na strane odporcu. Podľa súdnej praxe ak navrhovateľ vezme návrh späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhá veta, z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy konania. Navrhovateľke preto priznal náhradu trov konania za dva úkony, a to prevzatie a príprava právneho zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom a písomné podanie na súd vo veci samej po 71,37 eur podľa § 10 ods. 1 Vyhl. č. 655/2004 Z. z. + dva krát režijný paušál.

Proti uzneseniu okresného súdu, a to jeho výroku o náhrade trov prvostupňového konania podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol jeho zrušenie. V odvolaní uviedol, že podal návrh na začatie konania o zaplatení 1.514,29 eur z dôvodu, že mu odporkyňa spôsobila škodu. Aj keď vzal návrh späť považuje za nepochybné, že odporkyňa mu spôsobila škodu v uvedenej výške zavinenu dopravnou nehodou na aute vo vlastníctve navrhovateľa, ktorá skutočnosť bola preukázaná.

Navrhovateľ zobral svoj návrh späť z neuvedeného dôvodu, na čo má právo, ale poukazuje na to, že s odporkyňou sa už v niekoľkých veciach súdi, pretože sa s ňou nedá na ničom mimosúdne dohodnúť. Nakoľko navrhovateľ chcel obmedziť počet súdnych sporov, ktoré sa vedú na súde, vzal návrh späť, a preto posúdenie v danej veci okresným súdom v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. nepovažuje za správne.

Odporkyňa vo vyjadrení, ktoré podala prostredníctvom svojej právnej zástupkyne navrhla uznesenie okresného súdu v napadnutej časti potvrdiť a priznať jej návrhu trov odvolacieho konania vo výške 44,07 eur. Poukázala na súdnu prax, a to aj rozhodnutie Ústavného súdu, podľa ktorej sa za procesné zavinenie považuje aj späťvzatie návrhu, pokiaľ nie je na mieste aplikácia druhej vety ust. § 146 ods. 2 O.s.p.. Vysvetlenie skutočností, ktoré navrhovateľa viedli k späťvzatiu jeho návrhu považovala za absolútne bezvýznamné, keďže je výlučne vecou slobodného rozhodnutia navrhovateľa akým spôsobom sa rozhodne uplatniť si svoje práva.

Krajský súd preskúmal napadnuté uznesenie v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania, t. j. vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania a zistil, že v tejto napadnutej časti je potrebné uznesenie okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správne. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Odvolaním nenapadnutých častí, t. j. pokiaľ bolo konanie vo veci zastavené a nariadené vrátenie súdneho poplatku sa krajský súd nedotýkal, pretože proti týmto výrokom odvolanie nesmerovalo, a tak nadobudli právoplatnosť (§ 206 ods. 3 O.s.p.).

Preskúmaním zistil odvolací súd, že súd prvého stupňa rozhodol o náhrade trov prvostupňového konania správne a v súlade s ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p..

Ust. § 146 ods. 1 O.s.p. uvádza pod písm. a/ až c/ prípady, kedy výsledok konania nie je rozhodujúci pre náhradu trov a kedy ani účastníci na ich náhradu nemajú nárok. Ide tak o prípady, kedy neplatí zásada zodpovednosti za výsledok konania.

Ust. ods. 2 cit. zákonného ustanovenia však ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zaviniel, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie však možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo by sa potom jednalo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť nároku vo veci samej. Preto ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí (ak nejde o prípad § 146 ods. 2 druhá veta), že zaviniel, že konanie muselo byť zastavené a je preto povinný nahradiť trovy konania odporcovi.

V prejednávanej veci navrhovateľ ani netvrdí, že by sa jednalo o prípad upravený v ustanovení § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p., teda že by návrh na začatie konania, ktorý bol podaný dôvodne bol vzatý späť bez správania sa odporcu, a preto súd prvého stupňa opodstatnene aplikoval na svoje rozhodnutie o náhrade trov ust. § 146 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi uložil povinnosť, aby nahradil odporkyňi trovy, ktoré vynaložila v tomto konaní, a ktoré spočívajú v odmene za právne služby stanovenej podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z. za dva úkony podľa § 10 ods. 1 po 71,37 eur + dva krát režijný paušál 8,39 eur.

V odvolacom konaní bola tak úspešná odporkyňa, preto jej bola v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. priznaná náhrada trov odvolacieho konania spočívajúcich v odmene za jeden úkon právnej služby, a to vyjadrenie k odvolaniu podľa § 13a ods. 2 písm. b/ vyhl. (odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a vyjadrenie k takémuto odvolaniu), pričom jedná sa odmenu vo výške 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny. Za tarifnú odmenu v zmysle § 10 ods. 1 vyhl. sa v tomto prípade považuje výška trov prvostupňového konania, t. j. 159,52 eur a tak základná odmena predstavuje 16,60 eur z toho 1/2 8,30 eur + režijný paušál 8,39 eur spolu 16,69 eur.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.